

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Budánka
Autor: Bc. Tereza Kmošková
Akademický rok 2017/2018 – zimní semestr

Tereza si dala za cíl otevřít Budánka pro okolí. Naplnit je smyslem a zúročit jejich význam v kontextu celé Prahy. Rozhodla se vytvořit místo, které se bude přirozeně měnit vlivem stárnutí, povětrnosti a světla, které bude stimulovat fantazii a vnímavost. Bude tvořit klidné zázemí pro práci, odpočinek i setkávání. Citlivě navrhuje prostor znějící jemnou melodií barevných tónů jednotlivých domů, které podtrhují uměleckou akci a její skrytá tajemství.

Návrh je to pokorný a konzervativní. Správně cítí, že jde o prostředí, ne architekturu. Že je třeba celek nadřadit detailu, že klíčové je zachovat tvarovou strukturu, zdůraznit kvalitu a různorodost veřejného prostoru, prostupnost a otevřenost. Podstatu ducha místa spatřuje v zasazení domů do terénu, v jejich měřítku, orientaci a seskupení a v samotné morfologii. Své východiska má podchyceny v kvalitní analýzách, které byly součástí DSN.

Ve svém návrhu však Tereza nezůstala jen u kopírování původních tvarů domů, ale doplňuje kompozici osady o novou hmotu v linii Plzeňské ulice a společně s odkrytím Motolského potoka to vnímám jako významný počín, který otvírá osadu městské ulici.

Otázky vyvolávají uspořádání objektů do materiálových množin, kdy se pocitově vytrácí čitelnost drobné struktury, rovněž spojování a doplňování původních tvarů působí problematicky. Především zástavba dvorních partií za restaurací působí cize a ubírá na autenticitě místa.

Výběr materiálů je sympatický, ale očekával bych jeho větší rozbor a odůvodnění.

Vnitřní uspořádání je racionální a logické. Otázky vyvolávají některé dispoziční detaily, které postrádají konstrukční logiku a potřebný detail např. taneční sál, čajovna.

Silnou stránkou jsou výtvarné obrazy, kde Tereza dokládá, že má cit pro strukturu, barvu a materiál. Přesvědčivě převádí své myšlenky v citlivé obrazy, které mají atmosféru. Nicméně z nich není zřetelný detail, který je pro památkovou rekonstrukci zásadní. Rovněž konečná grafická prezentace je stylově čistá a přehledná, i zde je však cítit větší důraz na formální stránky díla před věcnou komunikací. Například z půdorysu přízemí není jasné, kde je podzemí a kde nadzemí, kde probíhají opěrné stěny, v situaci chybí hřbitov, který je pro návaznost cest zásadní.

Obecně mi pro takový rozsah diplomního projektu chybí hlubší míra propracování a určitý celostní přístup a zaujetí, kde autor s osobní invencí navrhne dům od konceptu po detail interiéru. Rozumím, že rozsah cca 15 samostatných objektů osazených ve složitém terénu není jednoduchý, ale ve chvíli, kdy jde o památku, je tento přístup nezbytný. Navíc kulturní centrum či galerie je právě taková architektura, kde se takový přístup očekává.

Celkově práci hodnotím jako úplnou, přehlednou a přínosnou. Obsahově jí nelze nic vytknout, ale chybí mi v ní větší zaujetí a zápal. Chuť hledat autentická řešení a být důsledný při definování svých myšlenek, tak aby byl konečný výsledek přesvědčivý a plný energie. Věřím, že Tereza může být dobrou architektkou, jen bych jí pro další práci doporučil větší vnitřní zaujetí a schopnost klást si do cesty překážky, najít sílu vzdát se některých nápadů ve prospěch těch podstatnějších. Pouze tak se dobere homogenní kvality, vyrovnanosti a přesvědčivosti. Práci hodnotím známkou C.

Boris Redčenkov
V Praze 30. 1. 2018

